

A korpahiány miatt is a H. T.-t támadják, holott köztudomású, hogy létezik egy szervezet: a *Magyar Szentkorona Országai Korpaközpontja*, amely kizárólagosan illetékes a korpaellátás kérdésében.

Sokat lehetne még közölni a H. T. működéséről, hogy mint központi szervezet milyen eredményeket ért el az ország gabonatermésének átvételével, a külföldi, főleg romániai nagymennyiségű különböző gabonaművek beszerzése körül, de egyelőre szolgáljon ennyi felvilágosításul a mostanában gyakorta ismétlődő támadásokkal szemben.

A pilóta-örvezető halálos repülőszerencsétlensége a szegedi repülőtéren.

(Saját tudósítónktól.) Pénteken reggel hét óra ötven perckor halálos kimenetelű repülőgép-szerencsétlenség történt a szegedi katonai repülőtéren. Egy altiszt, aki nemrégiben tette le a pilótavizsgát, mintegy *hatszáz méter magasból lezuhant és szörnyethalt*. A repülőgép a Kenderfonógyár Kálvária-uti telepe mögötti szántóföldre zuhant le. Pár pillanat múlva autón odarobogtak a repülőosztag tisztjei, akik a repülőgép roncsai alól holtan húzták elő a pilótát.

A szörnyű katasztrófáról a következő részletekben számol be a *Délmagyarország* munkatársa:

A szegedi katonai repülőtelep a Belvárosi temető mellett, a honvéd csapatkórház közelében van és báró *Ankashoffer* százados a parancsnoka. Jelenleg két repülő század van Szegeden. Ebből a két századból válogatják ki azokat, akikben a repülésben rátermettséget észlelnek a pilóta-tanárok. Ezeket azután kiképzik, pilótavizsgára bocsátják és ha a jelölt a vizsgát kiállotta és a táboripilótavizsgát is letette, harctéri felderítő-szolgálatra osztják be. A szegedi repülőosztagban teljesített szolgálatot *Schwarz János* örvezető is, egy huszonhárom esztendőes ipolysági fiú, akit saját kérelmére tettek át a repülőkhöz. Schwarz a szegedi repülőtéren gyakorolta magát a repülésben, *Hübner* főhadnagy, pilótatanár felügyelete alatt. Az örvezető kitűnő növendék volt, a pilótavizsgát is hamarosan letette, úgy, hogy már nem volt messze attól, hogy a harctérre, — ahová vágyott, — kerüljön.

Pénteken reggel hét óra után *Schwarz* több ízben felszállott egy Lohner-biplánon és ezer méteres magasságban keringett a város fölött. Hét óra ötven perckor történt a végzetes kimenetelű repülés. Az örvezető megvizsgálta a gépet és miután rendben találta, ismét felszállott. Fokozatosan emelkedett fölfelé hatalmas körívekben, aztán körülbelül hatszáz méteres magasságban több „nyolcast” írt le a géppel. A szerencsétlenség hét óra ötvennégy perckor történt. Ugy látszik, az örvezető vé-

letlenül magához húzta a kormányt, amitől a gép meredeken fölfelé kuszott a levegőben. Egy bizonyos magasságban — 600 méter körül — a gép hirtelen orra bukott és nyilegyenesen lezuhant. A pilóta nyomban meghalt, összeroncsolt, véres tetemét a repülőtérről odarohanó repülőtisztok húzták ki a gép romjai alól. A biplán pozdoriájává zúzódott, a szárnyak letörték, a légesavar darabokra tört, a motor pedig *két méter* mélyre a földbe furódott. Később odaérkeztek a szerencsétlenül járt örvezető bajtársai, akik a gép roncsait eltávolították. A honvédesapatkórház betegápolói bevittek a holttestet a kórház hullaházába, ahonnan vasárnap délután temetik a szerencsétlen véget ért pilóta-örvezetőt, katonai pompával.

A koporsóra a repülőosztag és Szeged városa koszorút helyez.

A veszélyeztetett Arsiero és Asiago.

Bécs, május 26. Győzelmes csapataink mellett, hogy sikeresen folytatják az olaszok elűzését arról a néhány helyről, amely tiroli földön még a kezükön van, mint a hegyről lezuhanó lavina, *mélyen bent olasz területen törnek előre az Arsiero és Asiago vidékén levő állások ellen* és már eljuttattak azokhoz az állásokhoz, amelyek a Torrente Posinatól délre, vannak. Asiagoba már legnagyobb kaliberű lövedékek csapnak be, óriás tölcéseket vájnak és sok emberéletet követelnek. Csapataink ama több mint hét kilométer széles rés következtében, amelyet a Monte Verenán és Campolongon lévő művek legyőzésével az asiagói nyugati front övének ütöttek, birtokába jutottak ama főhegyhátnak is, amely a Val Daassa íve között északdéli irányban egészen az Astach-völgybe nyúlik. Ugy Monte Verenától, mint Campolongótól *Asiago városig légvonalban már csak néhány kilométer a távolság*. Az olaszok aligha tudnak itt sokáig ellenállni tüzéségünk tulnyomó erejének, annál kevésbé, mert az olasz jelentések azt mondják, hogy a mi nehéz ágyúink a védőművekre szétmorzsoló hatással vannak. Ugyancsak olasz jelentés szerint a Lainz-völgyben az alpiniket, akik támadó oszlopainkkal szemben szívós ellenállást tanúsítottak, *rengeteg veszteség érte*. A Sugana-völgyben harcoló olasz csoport a Kempel-hegy elvesztése következtében már elvesztette az összeköttetést a Val Dassa mindkét oldalán operáló csapatokkal. A mi birtokunkba került ama hegyhát, amely a Cima Manderiolótól a Kempel-hegyen keresztül a Cima Dodiciig vonul, uralkodik a Sugana-völgyön. Aligha nem ez a körülmény is siettetette az olaszoknak gyors visszavonulását Borgoból kelet felé.

A szegedi hadbíróság fölmentette a hazaárulással vádolt pópát.

— Az iratokat a nagybecskereki ügyészséghez teszik át. —

(Saját tudósítónktól.) Négy napi tárgyalás után a szegedi honvéd hadosztálybíróság csütörtökön délelőtt hozta meg ítéletét *Szekulits István* harminchatéves felsőitebeai görög-keleti lelkész bünporében, akit azzal vádolt a honvédugyészség, hogy a katonákat szolgálati kötelességük megszegésére csábította. A tárgyaláson *Pappert Vencel* alezredes elnökölt. A tárgyalást *Szerdahelyi László* alezredes-hadbíró vezette. Dr. *Kiss Dezső* főhadnagy-ügyész a vádlhatóságot képviselte, a vádlott védője dr. *Papp Tivadar* főhadnagy volt. A hadbíróság ítéletét Szerdahelyi alezredes-hadbíró délután két órakor hirdette ki. A hadbíróság a vádlottat fölmentette.

A tárgyalásról és a vád anyagáról az alábbi részletes tudósításban számolunk be:

A vád szerint a múlt év szeptemberében *Szekulits István* görög-keleti segédlelkész a katonai szemlén alkalmasnak talált *Raits István* gazdálkodónak azt tanácsolta, hogy a harctérre ne löjjön az ellenségre, testvéreire. Bántódása nem lesz, mert Magyarországon területén nemsokára ugyanis Szerbia lesz az ur. Más esetben *Marinkov Gyóka* 7. honvédpótzászlóaljbeli népfőlkeltőt az ittebeai olvasókönyvben, többek jelenlétében állítólag szintén arra biztatta, hogy szegje meg katonai esküjét. A honvédugyészség a vádak alapján a szerb pópát letartóztatta.

A tárgyaláson a pópa tagadta az ellene emelt vádak és azokat bosszu művének mondotta. Szerinte *Jovanovits György* községi jegyző és felesége, akik régebbi idő óta haragosai, azért tettek ellene följelentést, hogy a községből elűldözzék. Azzal védekezik, hogy éppen azért szerzett magának haragosokat, mert följelentette azokat, akik a katonai szolgálat alól ki akartak bújni. A vád alaptalanságát — vallotta *Szekulits* — bizonyítja az is, hogy a magyar hadikölcsönök érdekében propagandát fejtett ki és gyermekeit magyar neveltetésben részesítette. Egyébként a községi jegyző ellen még most is pöre folyik rágalmozás miatt.

Kihallgatta a hadosztálybíróság *Hertelendy Ferenc* felsőitebeai főszolgabíró is, aki azt vallotta, hogy nincs tudomása arról, hogy a vádlott izgatott volna a magyarság ellen. A főszolgabíró a pópa ártatlansága mellett vallott. Dr. *Szántó Adolf* orvos, *Kokits Leona* tanítónő, *Kamplér Albert* és *Grünwald Zsigmond* kereskedők hasonló értelemben vallottak. *Raits Velimir*, *Sztankov Velimir*, *Sztévin Milán*, *Raits István* és *Marinkov Gyóka* terhelő vallomást tettek. A hadbíróság a tanukat megeskette.

Dr. *Kiss Dezső* főhadnagy-ügyész vádbeszédében a legsúlyosabb büntetés kiszabását indítványozta, a védő fölmentést kért. Miután a vádlott hosszabb beszédben újból bizonyítottatta ártatlanságát, a hadbíróság ítélethozatalra visszavonult.

Alkalmi könyvvásár Várnay L. könyvkereskedésében, Szegeden.

Az irodalom legnagyobb kincsei rendkívül leszállított áron szerezhetők be 1916. június 20-ig.